

Sygn. akt II Cz 744/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 23 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Henryk Haak – spr.

S.S.O. Paweł Szwedowski

S.S.O. Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku R. K. i J. K. (1)

z udziałem M. S., K. M., M. K., P. K., Z. K., D. M., M. P., J. K. (2), J. K. (3), R. S.

o zniesienie współwłasności

w przedmiocie zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt I Ns 896/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 744/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim umorzył postępowanie w sprawie z wniosku R. K. i J. K. (1) o zniesienie współwłasności oraz orzekł o kosztach postępowania, obciążając wnioskodawców kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez uczestniczki postępowania M. S. i K. M..

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył pełnomocnik wnioskodawców domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania a ewentualnie jego zmiany poprzez oddalenie wniosku uczestniczek postępowania M. S. i K. M. o zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powołując się na brzmienie art. 520 § 1 k.p.c. wskazano, że z uwagi na tryb nieprocesowy, w jakim rozpoznawana była niniejsza sprawa, uzasadnionym było zastosowanie zasady, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane z własnym udziałem w sprawie. Skarżący podnieśli również, że skutecznie odwołali oświadczenie o cofnięciu wniosku w niniejszej sprawie w piśmie procesowym z dnia 25 czerwca 2013 r., stąd nie było podstaw do umorzenia postępowania.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie wnioskodawcy R. K. i J. K. (1) wnieśli o zniesienie współwłasności.

Analizując zarzut skutecznego odwołania oświadczenia o cofnięciu wniosku a w dalszej kolejności braku podstaw do umorzenia postępowania wskazać należy, że odwochalność czynności procesowej jest konsekwencją jej fakultatywności a uprawnienie do odwołania można wyprowadzić wprost z konkretnych przepisów zezwalających na dokonanie poszczególnej czynności. Nie ulega wątpliwości, że odwołanie czynności procesowych ma swoje czasowe granice. Strona może odwołać czynność procesową do chwili uprawomocnienia się orzeczenia zapadłego w następstwie tej czynności, a zatem w niniejszej sprawie do czasu uprawomocnienia się orzeczenia o umorzeniu postępowania. Uwadze skarżącego wydaje się jednak umknął fakt, że odwochalność czynności procesowej nie może być dowolna. Oznacza to, że strona powinna wskazać następczą przyczynę odwołania czynności procesowej, jakkolwiek nie musi przyczyny tej udowodniać. Umożliwia to sądowi kontrolę odwołania we właściwym zakresie (por. postanowienie SN z dnia 27 lutego 1985 r. sygn. akt II CZ 11/85, publ. LEX nr 8686, postanowienie S.A. w Łodzi z dnia 29 września 1992 r., sygn. akt I ACz 335/92, publ. OSA 1993/1/6, postanowienie SN z dnia 26 listopada 1975 r., sygn. akt I CZ 186/75, publ. LEX nr 7772).

Mając na uwadze powyższe okoliczności nie sposób zgodzić się z twierdzeniem zażalenia, o skutecznym odwołaniu oświadczenia o cofnięciu wniosku w niniejszej sprawie, skoro w piśmie z dnia 27 czerwca 2013 r. (k. 157), złożonym z resztą po powzięciu wiadomości o umorzeniu postępowania przez Sąd Rejonowy (z.p.o. k. 149), działający w imieniu wnioskodawców profesjonalny pełnomocnik nie podał żadnej przyczyny złożenia tego rodzaju oświadczenia woli.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wskazać należy, że oczywistym jest, iż sprawy o zniesienie współwłasności rozpoznawane są w trybie postępowania nieprocesowego. Z tej też przyczyny co do zasady również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zapada w oparciu o szczególne przepisy przewidziane w księdze drugiej Kodeksu postępowania cywilnego. Dopiero w razie braku przepisów szczególnych zawartych w tej części ustawy, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., mają odpowiednie zastosowanie przepisy o procesie.

Analizując zarzuty podniesione w zażaleniu zgodzić należy się Sądem I instancji, iż zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny i judykatury w art. 512 k.p.c. nie zostały unormowane procesowe i materialnoprawne skutki cofnięcia wniosku. Z tej też przyczyny w razie cofnięcia wniosku odpowiednie zastosowanie ma art. 203 § 2 – 4 k.p.c. (por. np. Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. Erycińskiego, wyd. LexisNexis 2006 r. str. 40, E. Warzocha Cofnięcie powództwa oraz wniosku wszczynającego postępowanie nieprocesowe Wyd. Prawnicze Warszawa 1977, str. 77 – 78, uzasadnienie, postanowienia Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 29 sierpnia 2001 r. sygn. akt IV CKN 1153/00, publ. LEX nr 52699). Z tego względu nie sposób przyznać słuszności stanowisku zajętemu przez skarżących, iż podstawą rozstrzygnięcia o kosztach w niniejszej sprawie powinien być art. 520 § 1 k.p.c.

Skoro zatem uczestniczki postępowania złożyły wniosek o przyznanie kosztów, czyniąc to w terminie wskazanym w art. 203 § 2 k.p.c. (z.p.o. k. 126, wniosek o przyznanie kosztów wraz z kopertą k. 135 – 137), to zasadnym było zasądzenie na ich rzecz od wnioskodawców kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Sygn. akt II Cz 744/13

K., dnia 23 września 2013 r.

Zarządzenie:

1. odnotować i zakreślić;
2. odpis postanowienia doręczyć:

- pełnomocnikowi wnioskodawców – adw. S. B.
 - pełnomocnikowi uczestniczek postępowania M. S. i K. M. – r.pr. B. S.
 - pozostałym uczestnikom postępowania
3. odpis postanowienia z uzasadnieniem dołączyć do zbioru;
 4. po nadejściu z.p.o. akta zwrócić Sądowi Rejonowemu w Ostrowie Wielkopolskim
- SSO Henryk Haak